

Sveicināti “Amatas Avīzes” lasītāji!

Redz, kā gads steidzas! Februāris uzvedas kā aprīlis, jaucot prātu augiem, putniem, zvēriem, ieviešot savu kārtību dabas radītajā ritmā. Arī cilvēkiem lieli ziemas sporta, tūrisma, viesu uzņemšanas un citu ziemas darbu plāni nu izmainīti pilnībā.

Pēc februāra avīzes gan nevar manīt, ka novadā tāpēc kaut kas apstātos. Aktīvi ir gan jaunieši, gan vidējā un vecākā paaudze rīkojot tikšanās, organizējot, plānojot svētkus, izstādes, sviņot, ballējot un vispirms jau strādājot.

Ši ir pēdējā “Amatas Avīze”, kuru veidoju. Paldies par atsaucību visiem, kuri kaut reizi ir atsūtījuši kādu rakstu, informāciju vai fotogrāfijas! Īpašs paldies Ingridai Lācei par novadnieces Melānijas Vanagas “Mana Amata” turpinājumiem, paldies “Nītaureņiem” un Mārtiņam Šteinam, “Dzīvespriekam” un Aleksandrai Freivaldei, Amatu mājas saimniecei Inesei Rozei, Agnesei Ramatai par Ezerpils jaunumiem, Ērikam Baueram par sporta ziņām, Maijai Ratnieci par Ieriķu vēsturi, paldies atsaucīgajām pagastu bibliotekārēm, tautas namu vadītājām, Diānai Briedei par izglītības ziņām novadā, Zanei Pipkalējai par nopietnajiem projektu rakstiem un, protams, paldies domes priekšsēdētājam Elītai Eglītei un pagastu pārvalžu vadītājām.

Līga Eglīte

Kur saņemt “Amatas Avīzi”?

- **Amatas novada pašvaldībā;**
- **Drabešos:** Drabešu internātpamatskolā;
- **Ieriķos:** pārtikas veikalā „Priedes”, Ieriķu bibliotēkā, Amatas novada Tūrisma informācijas centrā;
- **Livos:** Līvu Dienas aprūpes centrā, pārtikas veikalā „Līvi”;
- **Kārļos:** pārtikas veikalā „Kārļi”;
- **Amatā:** pārtikas veikalā „Edgars”;
- **Ģikšos:** Amatas pagasta pārvaldē Ģikšos, patērētāju biedrības veikalā, pārtikas veikalā „Timrotiņš”, A/S Virši-A degvielas uzpildes stacijā;
- **Spārē:** Spāres internātpamatskolā (Skolotāju istaba);
- **Skujenē:** Skujenes pagasta pārvaldē;
- **Nītaurē:** Nītaures pagasta pārvaldē, degvielas uzpildes stacijā „Pūķis”, pārtikas veikalos „Vesko” un „Pīlēns”, Nītaures pirti, kafējnicā „Runčuks”;
- **Zaubē:** Zaubes pagasta pārvaldē, Zaubes bibliotēkā, Elmeres ģimenes ārsta praksē, Aptiekā, pārtikas veikalā „Skorpions”.

Būsim izpalīdzīgi – ja dzīvo ārpus pagasta centra, paņem un aizved „Amatas Avīzi” arī kaimiņam, viņš priecāsies!

Ar “Baltā galdauta svētkiem” gatavosimies Latvijas simtgadei

Eva Staltmane

Viens no valsts simtgades liecībām notikumiem būs “Baltā galdauta svētki”, kas veltīti 4. maija Neatkarības deklarācijai, tāpēc Amatas novada pašvaldība aicina – svinēsim Latviju kopā, jo Latvija esam mēs paši!

Latvija sākas šeit – Amatas novadā, ģimenē, Latvija sākas ar bērna dzimšanu, Latvija sākas ar vecmāmiņu un opīti, Latvija sākas pūra lādi, Latvija sākas kopā sanāksnā pie galdā ar galdautu baltu, mammas, vecmammās, vecvecmammās rokām darinātu.

Veidosim kopīgi savu Amatas novada Baltā galdauta stāstu! Aicinām ik vienu novada iedzīvotāju ar savu īpašo ģimenes, dzimtas galdautu piedalīties kopīgas izstādes veidošanā visā

novadā. Galdauti būs apskatāmi izstādēs visā novadā no 4. maija līdz 4. jūnijam.

Lūgums, galdautus nodot izstādei, pievienot informāciju: savu vārdu, uzvārdu un mājas nosaukumu. Ja jums ir īpašs stāsts par galdauta darināšanu un vēsturi, kaut vienā teikumā, tad pievienojiet klāt arī to. Tā no maziem pavedieniem veidosies mūsu kopīgais stāsts.

Galdautus no 1. līdz 29. aprīlim var nogādāt, atbilstoši dzīves vietai:

- Drabešu muižas amatu mājā. Izstāde būs apskatāma Amatas novada domē “Ausmās”, kontaktpersona Inese Roze 29199870;
- Līvu bibliotēkā, kur tiks iekārtota izstāde, kontaktpersona Lidija Rutkovska 64100848;
- Ieriķu bibliotēkā, izstāde

Ieriķu sabiedriskajā centrā, kontaktpersona Ilze Eglīte 29341013;

• Skujenes bibliotēkā, izstāde tiks iekārtota lasītavā, kontaktpersona Vija Indriksone 29185569;

• Nītaures kultūras namā, kur būs arī izstāde. Kontaktpersona Inese Sergejeva 29497224;

• Amatas kultūras namā, kur arī notiks izstāde. Kontaktpersona Taiga Krūmiņa 28624831;

• Zaubes TLM pulciņa “Trejdeviņi” telpās, izstāde būs Zaubes kultūras nama zālē, kontaktpersona Sandra Slavišena-Dorša, 26679328, 2662281.

Mūsu Balto galdautu izstādes tiks atklātas katrā pagastā 2016. gada 4. maijā ar kādu īpašu notikumu, kopā sanāksanu un diskusiju, kā sagaidīt Latvijas simtgadi.

Ģikši beigušies – lai dzīvo Ģikši!

Inese Roze

9. Ģikšu danču nakts ir aizvadīta. Kā katru gadu, lai sakoptu domas, atskaitītos sev un cilvēcei, rakstu atskaiti. Rakstīšanu nedaudz nervozu padara fakts, ka jau pirms Danču nakts man atrakstīja tautā cienīta un milēta Tautas tradīciju eksperte un paziņoja, ka viņa jau gaidot ziņojumu! Nu, ko darīt, kas jādara, jādara – es sevi mierinu ar domu, ka, ja man tīra sirdsapziņa, kāpēc, lai es slēptu tautai faktus!

Vispirms kailie fakti.

Kopā danču nakti Ģikšos apmeklējuši un tā vai citādi piedalījušies 547 dalībnieki: 84 muzikanti, 456 dancotāji, 1 vērotājs, viens pieteicies, ka „brīnās”; 5 preses pārstāvji, kaut arī nākamajā rītā vairāki atzinās, ka nav pierēģistrējušies.

No Latvijas 376, tieši no vēsturiskā Cēsu rajona 92, no Lietuvas 130, no Igaunijas 39 un vēl 8 ielavījušies, kā paši vēlāk atzinās.

Lai cik rūpīgi viņi vienmēr tiek novēroti, ķerti un skaitīti – arī šogad atklājās, ka 8 igauņi ielavījušies slepeni, kā arī Latvijas pilsonis Alberts, 2 mēnešus vecs, ienests iesiets lakatā un pie reģistrācijas nav uzrādīts. Tātad, jaunākais dancotājs bijis 2 mēnešus vecs, vecākais muzikants – 80 gadus vecs! Pa vidu bija arī pa kādam itālim, francūzim, vācietim vai spānim, bet, tā kā viņi bija ieradušies

Ģikšu danču muzikanti. Danču dalībnieka foto

inkognito, tad tas netika publiskots.

Šogad, salīdzinot ar pagājušo gadu, varēja dejot ne tikai “prižimalkinus”, bet, visu ko sirds kāro – plašiem vēzieniem. Kopā pa visiem nospēlēti vairāk nekā 105 danči, jo foajē spēlētie netika uzskaitīti. Lielajā zālē spēlēja 17 muzikantu grupas.

Pa visu nakti izdzerti 220 litri centralizēti sagādātā ūdens un 5 lieli katli tējas „Rožu lieliskā”.

Šogad mediju pārstāvji bija „biezā slānī” – veseli pieci – televīzija un prese. TV raidījumā „Province” un laikrakstā „Druva” jau ar viņu novērojumiem varēja

iepazīties!

Izturīgākie muzikanti bija no Igaunijas – divi no Tallinas svētdienas rītā iegāja muzikālā transā un spēlēja, un spēlēja, pulksten seši jau garām, pēdējie dancotāji prom, bet, viņi tik spēlēja, un spēlēja, un spēlēja... līdz plkst. 7.53.

Kādi interesanti fakti šogad novēroti? Lielākā rosība novērota pie reģistrācijas galdiem, jo tur visi tiek saķerti, pierakstīti un apzīmogoti, un Štābā, kur ne tikai visi priekšnieki un papīri, bet, arī kafija un brīžam dažādi gardumi. Reģistrācijas meitenēm un zēniem jāiztur

visa komunikācijas lavīna – jautājumi, komplimenti, ieteikumi un prasības: viens lietuvietis uzstājīgi pieprasījis, lai parādītu istu latviešu meiteni – viņš gribot dejot ar ĪSTU latviešu meiteni! Kad viņam kāda no latviešu meitenēm tiek parādīta, viņš saka: „Net, net eto ne nastojaščaja!”

Podnieki Dumpji tālredzīgi uzreiz noslēpuši savus zābakus – lai neiznāk kā pagājušajā gadā, kad jābrauc mājās – vienā kājā zābaks, otrā kurpe!

Turpinājums 3. lpp.

Izsole

Amatas novada pašvaldība izsludina nekustamo īpašumu izsoli ar augšupejošu soli:

- Nekustamais īpašums „Andreicēni”, Drabešu pagasts, Amatas novads, zemes platība 9,23 ha, kadastra Nr. 42460040074. Nekustamā īpašuma nosacītā cena 9500,00 EUR, izsoles nodrošinājums 950,00 EUR. Izsole 2016. gada 23. martā plkst. 10.00. Izsoles dalības maksa 10,00 EUR.

- Nekustamais īpašums „Elkukalns 2”, Skujenes pagasts, Amatas novads, zemes platība 3,62 ha, kadastra Nr. 42780100012. Nekustamā īpašuma nosacītā cena 6200,00 EUR, izsoles nodrošinājums 620,00 EUR. Izsole 2016. gada 23. martā plkst. 11.00. Izsoles dalības maksa 10,00 EUR.

- Nekustamais īpašums „Ruķeļu karjers”, Amatas pagasts, Amatas novads, zemes platība 1,78 ha, kadastra Nr. 42420060075. Nekustamā īpašuma nosacītā cena 1700,00 EUR, izsoles nodrošinājums 170,00 EUR. Izsole 2016. gada 23. martā plkst. 12.00. Izsoles dalības maksa 10,00 EUR.

- Nekustamais īpašums „Vēderiņi”, Amatas pagasts, Amatas novads, zemes platība 0,1631 ha, kadastra Nr. 42420020119. Nekustamā īpašuma nosacītā cena 400,00 EUR, izsoles nodrošinājums 40,00 EUR. Izsole 2016. gada 23. martā plkst. 13.00. Izsoles dalības maksa 10,00 EUR.

Izsoles notiks Amatas novada domē „Ausmas”, Drabešu pagasts, Amatas novads LV 4101.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties novada pašvaldības mājas lapā www.amatasnovads.lv, vai Amatas novada domē. Tālrunis informācijai 29266314 (Māris Timermanis), e-pasts: maris.timermanis@and.lv

Skolēnu prakse vasarā būs arī šogad

Diāna Briede, apvienotās izglītības pārvaldes metodiķe

Arī 2016. gada vasarā Amatas novada pašvaldība, turpinot iesākto tradīciju, piedāvā Amatas novada administratīvajā teritorijā deklarētajiem skolēniem vecumā no 13 līdz 18 gadiem piedalīties vasaras prakses pasākumos. Šovasar plānots nodarbināt 80 novada skolēnus.

Vasaras prakses pasākumi tiks organizēti vasaras brīvlaikā – jūnijā, jūlijā un augustā. Skolēni tiks iesaistīti novada teritorijas labiekārtošanas darbos, veicot savām spējām un vecumam atbilstīgus palīgdarbus pašvaldības iestādēs un uzņēmumos, saņemot par to atlīdzību valstī noteiktās minimālās stundas tarifa likmes apmērā par faktiski nostrādātajām stundām. Katrs skolēns noteiktu zināšanu un prasmju apguvē strādās ne vairāk kā 4 stundas dienā 20 stundas nedēļā, un ne vairāk kā divas nedēļas vienas vasaras laikā.

Tā būs iespēja skolēniem praktiski sagatavoties konkurētspējai darba tirgū, apgūt tam nepieciešamās pamatprasmes un iemaņas. Skolēnu vasaras prakses uzdevumi – sniegt skolēniem izpratni par profesijām un nepieciešamo zināšanu līmeni tajās, darba saturu, pienākumiem un atbildību, perspektīvu, kā arī profesionāļu uzrau-

dzībā iespēju gūt pirmo praktisko pieredzi un lietderīgi pavadīt vasaras brīvlaiku.

Skolēnu pieteikšanās praksei notiks no 2016. gada 1. līdz 29. aprīlim, aizpildot pieteikuma anketu un kopā ar ārsta izziņu (par veselības stāvokļa atbilstību vasaras prakses veikšanai) iesniedzot to Amatas novada pašvaldībā. Pieteikuma anketa un noteikumi par “Kārtību, kādā organizējama skolēnu prakse vasarā Amatas novadā” pieejami pašvaldībā, pagastu pārvaldēs un Amatas novada mājas lapā.

Pašvaldības izveidotā komisija līdz 20. maijam, pieteikumu iesniegšanas secībā, noteiks skolēnu vasaras prakses vietu, par to individuāli informējot katru prakses dalībnieku.

Iepriekšējo gadu pieredze bijusi pozitīva, pašvaldība saņēmusi pateicības vārdus gan no uzņēmējiem, gan skolēniem, gan vecākiem par šāda pasākuma organizēšanas lietderību, tādēļ šovasar praksē nodrošināta iespēja piedalīties vairāk skolēniem.

Potenciālie darba devēji līdz 29. aprīlim aicināti iesniegt pašvaldībā rakstisku pieteikumu, sniedzot informāciju, cik skolēniem nodrošinās darba vietas jūnijā, jūlijā un augusta mēnešos.

Priecāsimies sadarboties, lai Amatas novads kļūtu par izcilu vietu dzīvošanai, strādāšanai un uzņēmējdarbības attīstīšanai.

Zemes stunda

Kristīne Skrīvele, Zemes stundas koordinatore Latvijā

19. martā no plkst. 20.30 līdz plkst. 21.30 jau desmito reizi pasaulē tiek atzīmēta Zemes stunda, kas, nelietojot apgaismes objektus stundas garumā, aicina domāt par klimata pārmaiņām un individuālu paradumu ietekmi uz šīm izmaiņām. Kā katru gadu, valsts iestādes, iedzīvotāji un uzņēmumi ir aicināti Zemes stundas svētkus sagaidīt simboliski izslēdzot apgaismes objektus.

Aicinām Jūs atbalstīt Zemes stundu 19. martā plkst. 20.30, izslēdzot ārējo apgaismojumu! Aicinām Amatas novada iedzīvotājus, iestāžu un uzņēmumu darbiniekus, būt atbildīgiem pret vidi arī ikdienā!

Zemes stunda ir pasaulē lielākā vides aizsardzības kustība, kas ik gadu risinās 172 valstīs un teritorijās. Pagājušais gads Latvijā pulcēja rekordlielu Zemes stundas dalībnieku skaitu – 58 pašvaldības; vairāk kā 20 individuāli rīkoti pasākumi visā Latvijā.

Gaidīsim Jūsu pieteikumus par gatavību piedalīties akcijā „Zemes stunda 2016”, norādot kontaktpersonu, ar kuru sazināties vajadzības gadījumā. Sūtiet uz e-pastu: info@pdf.lv

Pašvaldības, Elizabetes iela 8-4, Rīga, LV – 1010, +371 67505646, www.pdf.lv

Barikāžu laika atbalss

Atmiņas uzklaušija Maija Ratniece

Aizpūsti siltie janvāra gaisi, izkusuši ledi, atstājot atmiņas par vēstures griežos piedzīvoto barikāžu laiku Latvijā, par ko bija vairākas publikācijas avīzē “Druva”. Kā šo laiku atceras ierīķieši? Jāatgādina, ka aicinājums uz barikādēm bija Latvijas Tautas frontes iniciatīva, kas rada atsaukumi visā Latvijā.

Arī Ierīķos darbojās Latvijas Tautas frontes grupa, kas pulcējās Ierīķu skolā. Par braukšanu uz barikādēm katrs varēja izlemt pats. Toreizējais skolas direktors Raimonds Garais brauca kopā ar Cēsu grupu un dežurēja divas nakts. Skolotāji Staņislavs Ratnieks, Jānis Puriņš, Jānis Valainis arī brauca ar cēsnieku autobusu no Ierīķiem un bija uz barikādēm četras un vairāk dienas un nakts. Rīgā viņi apsargāja Ministru Padomes ēku no austrumu pusēs. Palicējiem skolā bija jādomā, kā nodrošināt mācības skolā, jo piedalīšanās barikādēs bija brīvprātīga un netika liegta nevienam. Garu sarunu par pieredzēto toreiz nebija, jo zināma nedrošība gaisā valdīja, tādēļ Ierīķos bija arī tādi, kas izturējās nogaidoši. No nosauktajiem Ierīķos vēl sastopams tikai S. Ratnieks un R. Garais Cēsīs. Cēsu grupā aktīva dalībniece bija arī vēlākā Drabešu internātskolas mācību pārzine Marija Avotiņa.

Atsevišķi organizējās Ierīķu apakštācijas vīri. Tiem bija sava priekšniecība Rīgā, ar kuru tika saskaņotas viņu aktivitātes. No šīs grupas pieminami ierīķieši Jānis Melderis un Hugo Valdmanis, kuru arī vairs nav mūsu vidū.

Par medaļām un atzinību toreiz neviens nedomāja, un arī šobrīd minētie barikāžu dalībnieki par sevi nav atgādinājuši. Toreiz piedalīšanās bija kā pati par sevi saprotama. Domās un cerībās viņi atbalstīja centienus par Latvijas valsts neatkarību un brīvību. Diemžēl daudzi valsts attīstību bija cerējuši citādāku, gaidot, ka valsts vadītāji vairāk rūpēsies par visu iedzīvotāju labklājību, valsts stiprināšanu un ekonomisko attīstību. Tomēr to dienu izjūtas nav atkārtojamas, un tās bagātināja dzīves pieredzi.

Vairāku gadu garumā pazīstu Amatas vīru kora gaitas. Viņu vidū arī barikāžu dalībnieki, vēlāk zemessargi. Koris piedalās valsts svētku atzīmēšanā Ģīkšos, dziedot patriotiskas dziesmas, kādu kora repertuārā ir daudz. Katru gadu Rīgā Latviešu biedrības namā Amatas vīri piedalās visas Latvijas vīru kopkorī Edgara Račevska vadībā Lāčplēša dienā 18. novembra tuvumā. Viņu balsis un stāja apliecina pārliecību par Tēvzemes mīlestību, jo arī šī piedalīšanās ir sava spēka un līdzekļu ieguldījums savas atieksmes pierādīšanai.

Rokdarbu izstāde „Balts zvaigžņu sniegputenis” Līgatnē

Inese Roze

Tautas lietišķās mākslas studija „Līgatne” un Līgatnes Amatu centrs Līgatnes kultūras centrā sarīkojuši izstādi „Balts zvaigžņu sniegputenis”, kurā ar saviem darinājumiem bija aicināti piedalīties amatnieki un rokdarbnieki no visas Latvijas.

Izstādes galvenais akcents – baltās krāsas toņu un nianšu daudzveidība, saskaņā ar citu krāsu gammām. Izstādē skatāmi darbi visdažādākajās tehnikās, izmantoti visdažādākie materiāli – tekstilijas, māls, papīrs,

āda, koks, stikls un metāls.

Galdauti, sedziņas, cimdi, cepures, somas, šalles, spilveni, dvieļi, lakati, pārļu rotas un daudz citu darbu dažnedažādās tehnikās, visos iespējamos baltumos. Izrādās, ka balts nav tikai balts, bet, bezgalīgi daudzveidīgs un interesants.

Līgatnes Amatu centrs šādu izstādi rīko jau ceturto gadu un, ar katru gadu dalībnieku atsaucība kļūst ar vien lielāka. Šogad izstādē piedalās 48 rokdarbnieku un amatnieku kolektīvi, 333 autori un apskatīšanai izlikti 760 darbi.

Izstādē apskatāmi arī Drabešu muižas Amatu mājas rokdarbnieču darbi – cepures, cimdi, spilveni un galdauts.

Izstādes atklāšanā, 6. februārī, dalībniekiem bija unikāla iespēja piedalīties Meteņu sieviešu ķekatu masku meistardarbnīcā un doties ķekatu gājienā, kas visiem bija neaizmirstams piedzīvojums.

Izstāde Līgatnes kultūras centrā būs apskatāma līdz 23. februārim. Darba dienās no plkst. 10.00 līdz 17.00, sestdienās, svētdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00.

“Trejdeviņi” apgūst maizes cepšanu

Sandra Slavišena-Dorša, TLM pulciņa “Trejdeviņi” vadītāja

5. februārī Zaubes tautas lietišķās mākslas pulciņa dalībnieces devās uz Vecpiebalgas pusi, lai Vēveru etnogrāfiskajā muzejā apgūtu jaunas prasmes – Rudzu maizes cepšanu.

Kamēr aiz loga viegli krita sniega pārslas, abrā rūga mīkla, maizes krāsni gailēja ogles.

Nepacietībā, ar brīnuma sajūtu sirdī, čaklo rokdarbnieču rokas veidoja pirmos maizes klaipiņus un Vēveru saimnieks Raitis tos gādīgi iecēla maizes krāsni. Jaunās sievas ap silto krāsni sildot muguru pat aizdomājās, ka mīklas rūgšana ir kā gaidību laiks, bet pats cepšanas process būtu pielīdzināms dzemdībām.

Svētsvinīgu sajūtu apņemtas, rokdarbnieces izcēla no maizes krāsns rupjmaizīti un devās

mājup, ņemot līdz arī jaunapgūtu prasmi. Kā noskaidrojās, vairākām dalībniecēm mājās ir maizes krāsni, un Zaubē drīzumā tiks cepta maizīte.

Paldies līdzšinējai TLM pulciņa “Trejdeviņi” vadītājai Zintai Grundšteina par degsmi tradīciju nodošanu jaunākajai paaudzei un pacietīgajai šoferītei, arī rokdarbniecei Anitai Lazdiņai.

Paveiktais “Dzīvespriekā”

A. Beikule,
valdes priekšsēdētājas vietniece

21. janvārī Amatas pagasta pensionāru biedrības “Dzīvesprieks” dalībnieki pulcējās, lai izvērtētu aizvadīto gadu, pārrunātu nākotnes ieceres un nosvinētu dzimšanas dienas.

Par to, kā esam darbojušies, atskaitījās valdes priekšsēdētāja Aleksandra Freivalde. 2015. gadā pensionāru biedrības aktīvistu noorganizēja 39 radošās nodarbības, trīs rokdarbu un vienu ziedu izstādi, iepazīnās ar Zaubes rokdarbnieču darinājumiem un dalījās ar savu pieredzi, uzņemot Vidzemes plānošanas reģiona organizētā semināra dalībniekus. Pensionāri brauca ciemos pie Lietuvas senioriem un atbildes vizītē uzņēma 30 Biržu senioru asociācijas dalībniekus.

Aizvadītā gada 9. oktobrī jau trešo gadu organizējam Senioru dienas pasākumu, uz kuru tika uzaicināti mūsu sadarbības partneri no Skaistkalnes, Lielvārdes un Biržiem.

20 seniori aizvadītajā gadā apguva datorzinības Mūžizglītības projekta “Datorapmācība senioriem”. Par iespēju darboties un saņemt atbalstu seniori lielu pateicību izteica Amatas novada pašvaldībai.

Ciemos pie pensionāriem Cēsīs. Foto: M.Tinuss

2016. gads Amatas senioriem ir sācies aktīvi. Esam iesaistījušies projektā “Sudraba ceļasoma”. 20. janvārī Amatas pagasta pensionāru biedrībai “Dzīvesprieks” tika piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss. Rokdarbnieces turpinās apzināt organizācijas un biedrības, kurās aktīvi darbojas prasīgās dažādu rokdarbu tehniku meistarē.

28. janvārī braucām pieredzes apmaiņā uz Cēsīm. Viesojāmies biedrībā “Cēsu pensionāri” un Latvijas Neredzīgo biedrības Cēsu organizācijā. “Cēsu pensionāri” valdes priekšsēdētāja Vanda Gasiņa mums pastāstīja par biedrības darbību. Cēsīnieces un mūsu rokdarbnieces apskatei izvietoja savus rokdarbus.

Izveidojās vesela izstāde, kurā nebeidzās sarunas par materiāliem, tehnikām, paņēmieniem.

Neredzīgo biedrības Cēsu organizācijas valdes priekšsēdētāja Irēna Lāce mūs iepazīstināja ar bibliotēku un nodemonstrēja, kā top Braila raksts. Vecākā sociālā rehabilitētāja Zaiga Liepiņa mums stāstīja par to, ko dienas centrā dara cilvēki ar redzes problēmām, rādīja viņu darinātos rokdarbus. Bija ko redzēt, par ko priecāties un ko apbrīnot.

Šobrīd mūsu biedrībā iesaistījušies 43 seniori. Savā pulkā aicinām jaunus dalībniekus, lai kopā varam ikdienā padarīt interesantāku, saturīgāku pavadīt brīvo laiku, aizvien iemācīties ko jaunu un dalīties ar citiem savā pieredzē.

Latvietim būt

Roberts Šilings,
Latviskās dzīvesziņas biedrība
“Saulerīts” vadītājs

Latvietim būt?! Vai tas pirmām kārtām ir jautājums, vai tomēr – apņēmība? Mēs dzīvojam savu senču zemē, saucam to savas tautas vārdā – Latvija, runājam savā, latviešu valodā, joprojām nēsājam apģērbus ar mūsu senču rakstu un dziedam latvju tautas dziesmas. Šīs ir lietas, ko mēs kā tauta esam iznesuši cauri gadsimtiem un saglabājuši. Un ja jau šodienas modernās dzīves vidē tām joprojām ir vieta, tātad tās mums ir svarīgas. Uzdodot jautājumu: “Kāpēc mums būtu jādzīvo latviski?”, bieži dzirdam atbildi: “Tas ir mūsu pienākums (pret senčiem, tautu)”, vai “Es vienkārši zinu (jūtu, saprotu), ka tā man ir vislabāk.” Protams, tā ir. Bet vai tas ir vienīgais? Tas, par ko šodien runājam mazāk, ir latvietības praktiskā nozīme katra mūsu ikdienas dzīvē. Un tieši par to es šobrīd vēlos parunāt. Kā latvietība jeb latviska dzīve var palīdzēt mums ikdienas modernās dzīves sakārtošanā un uzlabošanā.

Mūsu senči dzīvoja brīvu, goda un spēka pilnu dzīvi. Viņi bija viedi un neatkarīgi, un mīlēja savu tēvu zemi vairāk par visu, vairāk pat par savu dzīvību, tāpēc prata to aizstāvēt un spēja pastāvēt caur to. Latvju dievestība vienmēr

ir bijusi spēcīga, un ir tāda arī tagad. Mūsu senči pārvaldīja zināšanas, kas ļāva viņiem veiksmīgi risināt gan personīgās dzīves, gan sadzīves jautājumus, un izvairīties no nebūšanām, kas tā nomāc cilvēkus šodien; bet tikpat labi arī izprata pasaules notikšanas un kosmiskos likumus, kas ļāva mums pastāvēt kā tautai. Šo senču dāvanu mēs esam spējuši nest cauri gadsimtiem, ja jau pastāvam kā tauta arī šodien. Bet cik šodien no senču gudrības pūra ceļam laukā un pielietojam savā ikdienā? Mēs ar prieku dziedam savas tautas dziesmas, dejojām tautas dejas, lietojam rakstu zīmes un svinam Jāņus. Tas vieno latviešus kā tautu un dod mums spēku. Bet varbūt varam darīt ko vairāk?

Mūsu senču mantojumā mums atstātās neizsmeljamās

zināšanas, var palīdzēt katram no mums ne tikai stiprināt savu zemi un tautu, bet arī it kā pavisam vienkāršās ikdienas lietās, un noteikti – spēj palīdzēt uzlabot mūsu katra dzīvi, ja vien mēs tās izprotam un pielietojam. Minēšu dažus piemērus.

Latviešu tautas dziesmas ir ne tikai melodiskas, skaistas un ausij tikamas. Gan dziesmu tekstiem, gan melodijai ir sakrāls raksturs. Tas nozīmē, ka dziedot konkrētu tautas dziesmu, vai pat tikai skaitot tās vārdus, mēs veidojam noteiktu notikšanu, tieši ietekmējam notikumus mums apkārt un varam panākt to vai citu rezultātu, kāds mums ir nepieciešams, vai kuru vēlamies. Svarīgi gan ir zināt, kādus rezultātus dos tieši kuras tautasdziesmas dziedāšana. Lai to saprastu, ir jāizprot mūsu senču pasaules redzējums un

Ģikši beigušies – lai dzīvo Ģikši!

Turpinājums no 1. lpp.

Valodu daudzums un sajaukums rada apmulsumu pat rūdītu poliglottu galvās.

Kad vairākas reizes mēģināts gari un plaši runāt krieviski un ilgi stāstīt Iecavas šoferim, kur un kā ar gulēšanu, beigās noskaidrojies, ka visu to viņš labprāt būtu klausījies arī latviski. Rikotājiem par sašutumu tika piekerta kāda gados jauna kundzīte, kura pašā danču karstumā aizlavījās uz Štābu, izrāva no somas maisu un aizrautīgi sāka adīt kaut ko lielu un pūkainu! Esot uznākusi grūti pārvarama vēlme adīt.

Arvīds V. no Lietuvas katru gadu „uzstājas” ar lietuviešu labumiem – pašaudzēto cūciņu pašu kūpināti šķiņķīši, skābēti gurķīši, veselīgi dzērieni. Novērots, ka Arvīda „repertuārs” kļūst plašāks – šogad jau 3 veidu kūpinājumi, dzērieni – upeni, ābolu, aroniju. Katru gadu noteiktā stundā Arvīds svinīgi dodas no virtuves uz groziņgaldu un acīgākie viņam neuzkritoši seko – tie gardumi ir tik labi, ka pazūd zibenīgi.

Acīga vērotāja pamanījusi, ka šogad paralēli Foajē danči sākušies visātrāk un uz pēdējo danci bijis visvairāk cilvēku!

Ko es pati dariju Danču nakts sakarā? Kā jau pieklājas, pirms tam baidījos – pat tik traki, ka pirms tam Cēsu slavenajā sušotavā nopirku un mēģināju apēst suši – klimpveidīgie ēdieni, tāpat kā burbulplēve, ļoti nomierinot nervus. Tas gan līdzēja tikai uz īsu laiku. Pasākuma laikā ielavijos un pazudu zālē – atstājot notikumu plūsmu jaukās Rožu ģimenes ziņā. Paldies Andri, Baiba, Rasa un Undine! Izrādījās, ka viss

lieliski notiek arī bez drudzainas skraideļšanas maršrutā štābs – reģistrācija – foajē – zāle – Igaunija un Lietuva (otrajā stāvā) un atpakaļ!

Nēmu vērā pagājušā gada ieteikumu par visu grupu noklausīšanos sēžot klubkrēslā – klubkrēsls tas gluži nebija, bet beņķītis ar atzveltni gan – šoreiz redzēju, ka „Dandariem” ir ne tikai smuka bilde, bet, arī smuka skaņa!

Pēc danču nakts es katru gadu dzeru šampanieti – jau iepriekšējā nedēļā svinīgi dodos uz veikalu un rūpīgi izvēlos. Un Jaunais gads izrādās, sākas ar Ģikšu danču nakti – man pēkšņi uznāk vēlšanās vingrot, es nemaz nepasēžu un nepagaidu, lai pāriet – kā parasti, bet, ķeros pie lietas! Māris Jansons, slavenais mūzikas instrumentu meistars jau mani kādreiz brīdināja – ja sāksi nodarboties ar folkloru – ar tavu raksturu un dzīvi notiks neprognozējamas lietas!

Un paldies visiem – muzikantiem, dancotājiem, un, sevišķi brīvprātīgajiem palīgiem, bez kuriem nekas tik skaisti un raiti nenotiktu – paldies Ingrīdai, Seirai, Kristiānai, Danam, Nikolā, Ilmai, Ilzei un pavisam svešajai meitenei, kura rīta agrumā pienāca un pajautāja, vai nevajag kaut ko palīdzēt! Paldies „Sidrabjēram” un z/s „Indrāni” par produkciju, ko varējām dāvināt muzikantu grupām! Paldies bērnodārzam „Kastanītis”! Paldies Taigai un Lilitai! Vislielākais paldies mīļajiem Rozēm! Un, paldies visiem par jaukajām dāvanām, kukuļiem (jūs nākamgad varēsiet sēdēt pirmajā rindā!) un labajiem vārdiem!

Uz tikšanos nākamgad Ģikšos!

jāizzina tautas dziesmās slēptais zināšanu kods. Un mēs to varam, gan teorētisku mācību, gan prakses ceļā. Šobrīd latvieši pamatā dzied tautas dziesmas, jūtot to spēku, bet ne vienmēr izprotot to nozīmi. Līdzīgi kā pirtī, kad vienkāršākais un pieejamākais veids kā tikt pie enerģijas ir sasiet pirts slotiņu no daudziem augiem, un saņemt enerģijas kokteili. Profesionāls pirtnieks lieto vairākas slotiņas, katru no sava auga, jo viņš pārzina augu enerģētiskās īpašības un tādējādi var panākt konkrētus vēlamus rezultātus, ne tikai vispārīgu labumu. Tāpat, izprotot kādas tautas dziesmas sakrālo saturu, mums ir iespēja lietot to kā instrumentu noteiktu mērķu sasniegšanai.

Līdzīgi ir ar tautas dejām. Tajās ietvertā rituālā kustība veido noteiktu gaisa un laika vilni, veidojot attiecīgas norises apkārtējā vidē. Arī mūsu rakstu zīmes ir ne tikai acij tikamas,

sakārtots ornaments, tām ir katrai savas enerģētiskās īpašības, un izzinot, izprotot tās mēs varam lietot latvju rakstu ikdienā, lai panāktu gan liela mēroga izmaiņas, gan lai sakārtotu pavisam ikdienišķas praktiskās dzīves norises.

Īpaša nozīme ir saules gadskārtu svinēšanai. Esam pieraduši pie tā, ka latvieši svin Jāņus un Ziemassvētkus, savā veidā arī Liieldienas. Pārējās gadskārtas (Meteni, Ūsiņi, Māras, Rudenāji, Mārtiņi) tiek svinēti retāk. Taču gadskārtu svētišana saskaņo mūsu dzīves plūdumu un apkārtējās pasaules notikšanu ar galveno Pa-Saules ciklu – Saules ceļu. Tādējādi mums ir iespēja padarīt savu dzīvi harmoniskāku ar gadskārtu svētišanu vien. Tiesa gan, būtu svarīgi saprast katras gadskārtas sakrālo nozīmi un tajā veicamo darbību saturu.

Turpinājums 4. lpp.

“Nītaureņiem” jau pieci gadi! Dzimšanas diena aizvadīta sirsnīgi

Dina Ivanova,
“Nītaureņu” projektu
koordinatore
Mārtiņš Šteins,
“Nītaureņu” vadītājs

2016. gada janvāris bija jauniešu organizācijas “Nītaureņi” piektās jubilejas mēnesis. Svinības notika 30. janvārī, Nītaures kultūras namā, sirsnīgā gaisotnē, piedaloties biedrības dibinātājiem, ģimenēm, projektu partneriem, atbalstītājiem un draugiem.

Dienā un naktī pirms svinībām Nītaures kultūras nams piedzīvoja pārvērtības, no ikdienas darba telpām pārtapa par „Nītaureņu” valstību, kurā ikviens varēja iepazīties ar paveikto piecu gadu laikā, kā arī bija iespēja darboties pēdējā “Nītaureņu skolas” radošajā darbnīcā, kurā katrs varēja izgatavot savu īpašo nozīmīti.

Pēc pulksten 18.00 sākās

dzimšanas dienas svinīgā daļa, kad kopīgi atskatījāmies uz organizācijas paveikto pēdējo gadu laikā, īpaši uz periodu, kad ar Borisa un Ināras Teterevu fonda atbalstu realizējām projektu „Nītaureņu skola – maziem un lieliem”. Ļoti žēl, bet organizācijas dzimšanas diena bija pēdējā projekta “Nītaureņu skola” diena. Īsumā visu padarīto nevar aprakstīt, taču ar dažām lietām vēlamies dalīties. Šī projekta mērķis bija radīt aizraujošu zinību un iedvesmas avotu bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem, dodot iespēju iegūt jaunu pieredzi dažādās jomās. Un projekta noslēgumā varam godam teikt – mērķis ir sasniegts. Nītaurē radīta ne tikai iedvesmas vieta, bet arī noorganizētas vairāk kā 120 aktivitātes, kurās kopā pulcējušies ap 3490 dalībnieku. Projektā iesaistīti vairāk kā 70 brīvprātīgie, no kuriem 7 darbojas vadības grupā,

kas ieguldījuši 4327 brīvprātīgā darba stundas. Plašs atskats uz nozīmīgākajiem sasniegumiem pieejams “Nītaureņu” komunikācijas kanālos.

Svinību laikā teicām daudz sirsnīgu paldies. Īpašus paldies cilvēkiem un organizācijām, kuri šajos piecos gados bijuši līdzās “Nītaureņiem” visvairāk. Vislielākais paldies tika teikts “Nītaureņu” vecjauniešiem – Larisai Šteinei, Inesei Sergejevai un Inesei Skrapcei, bez kurām mūsu projekti vairs nav iedomājami. Lielu un īpašu paldies pelnīti teicām projekta “Nītaures hokeja laukums” dzinējspēkiem – Artim Pētersonam un Mārim Pētersonam. Paldies tika teikts Amatas novada pašvaldībai, struktūrvienībām un iestādēm – Nītaures pagasta pārvaldei, Nītaures kultūras namam, Amatas novada Mūzikas un mākslas skolai un Nītaures bibliotēkai! Paldies par lielisko

sadarbību teicām Nītaures pagasta bibliotēkas vadītājai Mairai Prikulei un aktīvajām nītaurietēm Dacei Eipurei un Inesei Mengelei, jo šīs dāmas mūs bieži atbalstījušas ar padomiem un klātbūtni. Paldies teicām ģimenēm un visiem klātesošajiem “Nītaureņu” dibinātājiem, brīvprātīgajiem un sadarbības partneriem.

“Nītaureņi” vēlas teikt ļoti lielu paldies visiem Latvijas uzņēmumiem un organizācijām, kas atsaucās aicinājumam un sagādāja daudz lieliskus un krāšņus pārsteigumus organizācijas komandai un aktīvākajiem brīvprātīgajiem. Šie lieliskie atbalstītāji ir: Skaistuma darbnīca “LAMMBE”, Siguldas piedzīvojumu parks “Tarzāns”, Dailes teātris, AS “Smiltene piens”, Latvijas Nacionālais teātris, Aerodium, Coca Cola, Latvijas Nacionālā opera un balets, Vidzemes koncertzāle “Cēsis”, Pannas teātris, Imanta Ziedoņa fonds „Viegli”, Jaunatnes Starptautisko programmu aģentūra, Radošā apvienība SPIEDIENS, Nacionālais kino centrs, Latvijas Leļļu teātris, Solo maiznīca, Elvi Sigulda, Jonathan SPA Estate, Latvijas Nacionālais kultūras centrs, Rundāles pils muzejs un Amatas novada pašvaldība. Esam no visas sirds pateicīgi!

Lieliska svētku daļa bija lielā “Nītaureņu” laimes rata griešana, jo izpildot mazu uzdevumi katrs svētku viesis, katrs organizācijas brīvprātīgais un draugs varēja iegūt kādu dāvanīņu. Lai iegūtu īpašu pārsteigumu visiem bija jāgriež lielais laimes rats un jāatbild uz kādu jautājumu. Uz jautājumu: „Ar kādu slavenību tu vēlētos satikties un aprunāties Nītaurē?” izskanēja dažādas atbildes. Kāds, piemēram, domāja, ka nītauriešiem vajadzētu satikties ar grupu “Olas” un Renāru Kauperu. Kāds no nītauriešiem ļoti gribētu atklāti parunāties ar Māri Kēniņu, bet vēl bija,

kas atbildēja, ka vajadzētu satikt Renāru Zeltiņu, kurš jau ir pie mums ciemojies. Izskanēja arī dažādi novēlējumi gan klātesošajiem, gan organizācijai kopumā. Atmiņā paliekošākais no tiem bija tāds, ka ikvienam no mums vajadzētu padalīties ar kādu no savām prasmēm ar plašāku sabiedrību, lai, mācoties no citiem, mēs kļūtu labāki. Un, lai brīvprātīgo pulks ar katru darbības gadu augtu plašumā. Uz jautājumu: “Kā redzi “Nītaureņus” un Nītauri pēc pieciem gadiem?” izskanēja atbildes ar lieliem mērķiem – lai būtu daudz aktīvu cilvēku, kas grib darboties Nītaurē, lai tiktu realizēta ne tikai sabiedriskā darbība, bet arī kāda biznesa plāna realizēšana, kas nestu līdzekļus sabiedriskām aktivitātēm. Izskanēja arī sporta zāles nepieciešamība Nītaurē, jauniešu festivāla organizēšanas nepieciešamība un citas idejas. Pozitīvā gaisotnē ļāva daudzām atcerēties dažādās biedrības veiksmes un spilgtākos organizācijas rīkotos pasākumus.

Un tā, intensīvi domājot, atceroties un darbojoties, neviļus viesi sāka just, ka kaut kas pietrūkst. Protams, ka tā ir lielā svētku torte! „Nītaureņi” bija parūpējušies par dažādām pašu gatavotām uzkodām, taču īpašs paldies mūsu piektās jubilejas tortes meistarei Airai no Zaubes pagasta. Torte bija ļoti garšīga! Mielojoties un runājoties vakara neoficiālā daļā iestiepās līdz diviem naktī, kuras laikā bija iespēja turpināt iepazīt “Nītaureņu” valstību, atbildēt uz dažādiem āķīgiem jautājumiem par „Nītaureņu” pieciem darbības gadiem un saņemt dāvanas, bija iespēja ielūkoties atmiņu video un foto arhīvos, baudīt labu mūziku un ļauties spēļu burvībai.

Liels paldies visiem, kas bija ar mums šajā īpašajā dzimšanas dienā!

Latvietim būt

Turpinājums no 3.lpp.

Ne vienmēr varam izmantot mūsu senču gadskārtu paražas un rituālus to tradicionālajā formā, jo mūsu šodienas dzīvē tas ir pārāk sarežģīti, vai vispār nav iespējams. Tomēr ne jau tradīcijas forma ir galvenais, svarīgākais ir tās būtība. Ja izprotam rituālās darbības saturu, mums ir iespēja to veidot mūsdienīgu, katram no mums pieejamu, tomēr pilnvērtīgu un spēcīgu.

Tā nu sanāk, ka mūsu rokās ir plašs labu, spēcīgu instrumentu klāsts, kuru nozīmi vēl jāpārtiek, un pie kuru praktiskās pielietošanas vēl jāpiestrādā. Tiesa, pasaules redzējums un pasaules notikšanas izpratne ir katra cilvēka individuāls garīgs uzdevums. Šī iemesla dēļ nav iespējams uzrakstīt visiem vienlīdz derīgu grāmatu par sakrālo latvietību, vai izveidot centralizēti noteiktu garīgās

latvietības mācību programmu. Un tomēr, katram no mums, kas vēlas virzīties uz priekšu garīgajā ceļā un kopt arī praktisko latvietību, nākas gan mācīties, gan, kas ir vēl svarīgāk, pielietot šīs zināšanas darbībā.

Viens no piemēriem, kā šobrīd latvieši to dara, ir kaimiņu vidzemnieku Limbažos izveidotā Latviskās dzīvesziņas biedrība “Saulesrits”. Izaudzis no latviskās dzīvesziņas teorijas mācību kursa, tas tika izveidots ar mērķi izzināt mūsu senču mantojumu, un galvenais – praktiski pielietot šīs zināšanas. Piemēram, apzinoties, ka latviešiem ir ne tikai pienākums, bet arī iespēja turēt savu tēvu zemi spēkā, kopt savu sētu un savu novadu ne tikai materiālā izpratnē, bet arī garīgi, saulesritieši veido latviskus spēka rituālus, arī saules gadskārtas, saskaņojot mūsu dzīves ar Saules gaitas ritmu un piesaistot Saules

spēku un Dieva palīdzību dzīves uzlabošanai. Šim mērķim ir izveidota deviņu ugunsroku un spēka akmeņu svētvietā, Limbažos top Latviskās dzīvesziņas centrs. Trīs gadu pastāvēšanas laikā “Saulesrits” ir pulcējis savās rindās jau simts biedrus, izveidojis kopas ne tikai Limbažos, bet arī Rīgā, un rit kopas veidošanas darbs Tukumā.

Savas darbības laikā iegūtās zināšanas un uzkrāto pieredzi “Saulesrits” piedāvā latviešiem visā Latvijā.

Šobrīd tiek veidots latviskās dzīvesziņas lekciju kurss Cēsis, uz kuru esat mīļi aicināti.

Nodarbības notiks trešdienās no plkst. 18.30 līdz 20.30 Drabešu sākumskolas telpās. Nodarbību ciklu sāksim februārī.

Sīkāka informācija un pieņemšana pa tālruni 29395157 vai rakstot uz e-pasta adresi: saulesritscesis@gmail.com.

Mednieku balle Zaubē

Judīte Kalniņa

30. janvāra vakarā zaubēniešus sagaidīja patīkams pārsteigums – mednieku un makšķernieku klubs “Zaube” atzīmēja medību sezonas noslēgumu, uzaicinot dalīties ar saviem svētkiem visus, kas var, grib un prot kopā omulīgi pavadīt laiku.

Laicīgi izreklamēts, pasākums kopā bija pulcējies ap 200 ballēt gribētāju. Lai uzturētu medību gaisotni, pasākuma laikā ik pa brīdīm ieskanējās mežraga mūzika Rolanda izpildījumā, jautrību uzturēja Minhauzena tēla un humorā iejuties Lauris, bet par mūziku un dziesmām balles laikā “kanti turēja” Ēriks. Tas viss savijās jaukā, sirsnīgā pasākumā.

Mūs visus pārsteidza bagātīgais medijumu degustācijas galds – mednieku sievas bija godam pacentušas un prieks, ka arī viņas saņēma skaļi pateiktu “paldies”.

Svētki bija izdevušies, un gribas pateikties visiem tiem, kuri šo pasākumu organizēja, veidoja, vadīja. Novērtēsim viņu uzdrīkstēšanos uzņemties atbildību, lai gan tas nav viņu tiešais pamatdarbs. Laikā, kad mēs pēc darba dodamies mājās pie ģimenēm, atpūsties, viņi sanāca kopā, lai sagādātu svētkus arī mums. Tāpēc gribas novēlēt cilvēkiem, kuri cenšas padarīt krāsaināku mūsu dzīvi: izturību un pacietību gan pasākumu veidošanā, gan Zaubes apkārtnes sakopšanā, gan veiksmi medībās. Lai jums ne spalvas, ne asakas!

Mana Amata mūsdienās

Fragmenti no ekspedīciju dalībnieku iespaidiem

Pa Melānijas Vanagas pēdām, vērojot, fotografējot, pētīt, salīdzinot, atklājot un izbaudot piedzīvojumu, 2015. gada rudenī devās Nītaures vidusskolas skolnieki kopā ar skolotājam.

Sākumskolas bērnu ekspedīcija no Veclauču tilta līdz Zvārtes iezim

Sandija: "Uzzināju, ka Amata ir Gaujas kreisā pieteka, Amatas upe ir ļoti skaista, bet arī biedējoša. Amatas upe ir piemērota arī laivu braucieniem. Amatas upes garums ir nepilni 70 kilometri."

Samanta: "Mēs nonācām pie Amatas upes krasta. Tur es sajutu kaut ko īpašu, uzpūta vējiņš un es aizvēru acis, iedomājot, ka peldu Amatas upē. Tad es mazgāju muti Amatas upē un es sajutos ļoti skaista."

Alise: "Pētījām ļoti lielas sarkanas skudras, man no viņām bija bail. Tad mēs gājām un ieraudzījām citu iezī, tas bija liels un skaists kā kuģis, ko stūrēja priede."

Ieva: "Mēs redzējām plašu upi, bet gar malām klintis un alas. Gide mums stāstīja, ka pāri upei ir aizliegtā zona un tur neviens nedrīkst iet, jo tur atjaunojās daba un viss dzīvīvs."

Maksis: "Mēs pietājamies pie upes un tur es ieraudzīju līdakas."

Kristena: "Tur bija viena klints, kas izskatījās kā kuģis un viņam priekšā veidojums kā seja, kura smaidīja."

Rūta: "Es redzēju daudz smilšu klintis. Tās bija lielas. Krāsa tām bija oranža."

Deivs: "Kokam bija ļoti lielas saknes, un es uz tām saknēm uzrāpos un ieraudzīju mazu ezīti."

Samanta: "Es jutos labi un drusku piekususi."

Dārta: "Gide mums stāstīja, ka pavasarī upē ir daudz laši, te nārsto nēģi. Uz kokiem bija zīmes, kas norādīja, ka mēs ejam pareizā virzienā."

Marta: "Man šī diena patika, un es novēlu, lai katrs aizbrauc uz Amatas upi."

3. un 4. klases ekspedīcija 23. septembrī no Veclauču tilta līdz Zvārtes iezim. Maršruta garums aptuveni 3 kilometri

Evelīna: "Mēs redzējām skaistos iezus – Zaļo iezī, Palu iezī, Veco stumbru iezī un Vizbulišu iezī. Pats apbrīnojamākais bija Vanagu iezis. Tas izskatījās pēc kuģa un stūrmanis bija staltā priede. Ejoj tālāk mēs ieraudzījām Zemo iezī. Te mēs varējām mazgāt mutes."

Inta: "Man patika klausīties ūdens valodu un kā putni dziedāja. Beigās mēs sasniedzām Zvārtes iezī. Tas bija liels un krāšņs. Tur bija sekls, un krastu klāja mikstas smiltis."

Evija: "Mēs iegājām mežā. Tas bija kā pasakā! Un pirmais, ko mūsu acis ieraudzīja bija Veclauču iezis. Tas nozīmīgs ar

to, ka balsta Veclauču tiltu. Ejoj tālāk pavērsās pasakainu skati uz Amatas upi. Pēkšņi labajā pusē atradām akmeni, uz kura bija uzkalts krusts. Izrādījās, ka akmens bija robežzīme."

Ramona: "Tas bija 23. septembrī, kad iestājās astronomiskais rudens. Savu pārgājienu mēs iesākām no Veclauču tilta, kurš bija skaists un vecs. Te mums gide Lūcija Kārklīņa nedaudz pastāstīja par Amatas upi. Kad gide lika aiztaisīt acis, mēs klausījāmies putnu valodu. Tā bij atik jauka, ka es no turienes negribēju iet projām!"

5. un 8. klases ekspedīcija 7. oktobrī no Melturu tilta līdz Kārļu zivjaudzētavai. Maršruta garums aptuveni 5 kilometri

Tikai pašā sākumā bija civilizēta taka. Sākot no hidroloģiskā posteņa, ceļš veda pa Amatas upes krasta akmeņiem un briksņiem. Bija sajūta, ka esi citā pasaulē. Nebija dzirdamas ne putņu skaņas, ne lapu čaboņa, tikai upes čalošana. Ūdens līmenis upē bija tik zems, ka atklājās dažādi smilšu sanesumi.

Raivo: "Noejot vienu ceturtdaļu maršruta man palika interesanti, gar upes krastu bija daudz dolomīta, kuru mēs klupdami un krizdami pārvarējām, tālāk kļuva briksņains, kļuva vēl jautrāk. Zivju audzētavā "Kārļi" redzējām dažādu veidu foreles un citas zivis."

Rebeka: "Ejoj uz Kārļu zivjaudzētavu, pa ceļam bija lielas klintis un avota ūdenskritums. Vienā vietā pie ūdenskrituma ūdens bija saslais lāstekās. Kad bija jāiet stāvamā, tur bija lieli dubļi, bet varēja iziet pa citu vietu, kur nebija dubļi – tikai jānoiet 2 km vairāk."

Krists: "Pārgājiens sākās no Melturu tilta. Jau pašā sākumā atradām negaidītu objektu – Hidroloģisko posteni. Pa ceļam redzējām arī "raganu riņķus", un citus interesantus augus. Sastapām latvāni, kas bija garāks par cilvēka augumu. Nogaršojām bārbeles."

Ceļš bija brūti izejams, jo traucēja dubļi, akmeņi un sagāzti koki. No vairākām klintīm iztecēja avotiņi. Vienā no klintīm tie satekot izbeidoja nelielu ūdenskritumu. Citā klintī tie bija izveidojuši jau pirmās lāstekas."

Dace: "Sākumā mēs gājām pa taciņu, bet tad nolēmām iet gar upes malu. Dažās vietās upes vidū bija nelieli akmeņu krāvumi. Ūdens bija dzidrs. Šokēja tas, ka uz akmeņiem aug zāle. Redzējām daudz divainus kritušus kokus. Uz vienas izgāztas egles saknēm auga otra maza eglīte. Gājām garām arī dažādām klintīm. Interesanti bija tas, kadivas klintis izskatījās it kā būtu celtas no ķieģeļiem."

6. un 7. klases ekspedīcija no Amatas upes iztekas līdz Nītaures-Skujenes ceļam. Maršruta garums aptuveni 6 kilometri

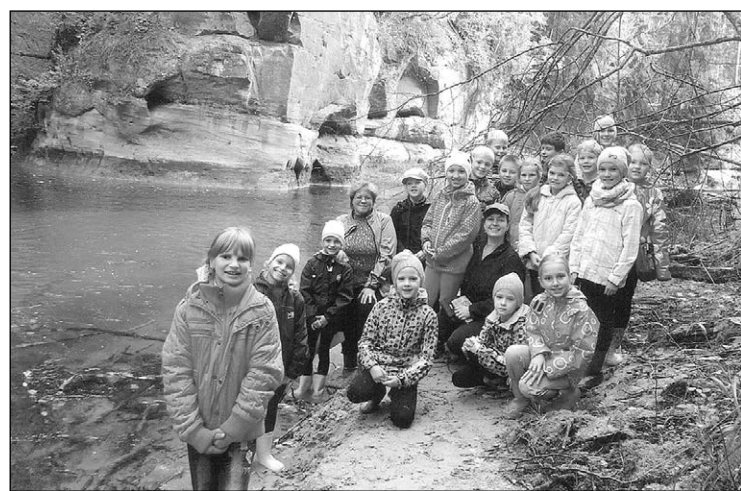
Ir agrs rīts. "Ķiberu" saimnieces Valdas Oboznajas pavādībā ejam pa aizaugušu ceļu uz Kūkālīti. Mums rāda Amatas upes sākumu, bet kas tad tas! Upes vietā mēs ieraugām aizaugušu kontrolaku. Kur tad upe? Izrādās padomju vars gados pielāgot upes gultni meliorācijas sistēmai bija ikdienišķa lieta. Un tāpēc, knapi sākusies, Amata uzreiz ietek meliorācijas caurulē un apmēram pēc puskilometra no šīs caurules iztek meliorācijas grāvis - savā jaunajā gultnē.

Ejam pa upes kreiso krastu, pārvaram dažādus šķēršļus – nolauztus un izgāztus ar visām saknēm kokus, bebru dambjus, pārplūdušas pļavas. Šeit bebru ģimenes labi strādā. Dažbrīd liekas, ka Amatas upe varen plata, bet tas ir tikai varens bebru uzpludināts diķis. Atradām mājas "Merķeļi", kur vasarās dzīvojis Garlībs Merķelis.

9. klases ekspedīcija. Rezguļu loks. Kopā 30 kilometri – 14 km kājām, 16 km ar autobusu

Savu pārgājienu – ekspedīciju sākām Amatas Rezguļu lokā pie Nītaures-Kosas ceļa, Rezguļu vecā kroga tuvumā. Jau sākumā upe mūs sagaidīja ar šķērslī – neizejamo sliksni. Izgājām loku gar Rezguļu krogu, tad pa aizaugušu pļavu nonācām pie Amatas, kur tā bija šaura kā strauts. Sekojām upei, līdz tā negaidīti "pazuda". Secinājām, ka šajā posmā upe ir aizaugusi.

Staigājot pa Melānijas Vanagas takām, nonācām pie secinājuma, ka gandrīz viss pa šiem gadiem ir mainījies. Izstaigājot Amatas krastus, verēja ieraudzīt tikai dažus sēņu pudurus un

daudz bebru apstrādātus kokus. Sana: "Sapratām, ka Amata iztek no Kūkālīša – ezera, kas, no ceļa knapi saredzams, ieslēpies bērzu birzī."

Diāna: "Lūk, tur pavid Rezgulis, otrā pusē – Kūkālis."

Bet pa vidu, kas tad tā? Protams, tā ir Amata."

11. un 12. klases ekspedīcija 13. oktobrī no Amatas tilta līdz Melturu tiltam pa upes labo krastu, maršruta garums 9 kilometri

Vineta: "Latvijā ir daudz upju – Gauja, Daugava, Nītaurē – Mergupe, bet Melānija Vanaga skaistumu redzēja sava novada upē – Amatā. Arī mēs devāmies ekspedīcijā no Amatas tilta līdz Melturu tiltam, lai saskatītu Amatas upes skaistumu un mums dāvātus dabas brīnumus. Redzējām gan skudru pūžņus, gan laukakmeņus upes krastos un upē, neizprotamas dzīvnieku pēdas."

Ilze: "Upe ir mūžīgais spēks, kas plūst cauri gadsimtiem. Mani ļoti izbrīnīja, ka upe ir ļoti likumota un ar stāviem krastiem, ar lieliem akmeņiem kā milžiem

un divām rumbiņām. Gar upi ir daudz iemīcītu bebru taku. Manu uzmanību pievērsa dižās egles un priedes, kas spoguļojās Amatas upē. Es gribu vēlreiz dotie ekspedīcijā – vienalga kad – ziemā, pavasarī, vasarā vai rudenī, jo upe katrā gadalaikā ir citādāka."

Annija: "Šajā pārgājienā es daudz uzzināju un iemācījos par savu dzimto novadu, kurā ir krāšņas priedes, bērzi un tik cēlas dolomīta klintis. Es arī labāk iepazīnu savus klasesbiedrus. Es sapratu, ka nav jābrauc nekur tālu, jo šeit, tepat Amatas novadā, ir tik skaista upe, kuras dāvātās veltes tu vari baudīt"

Samanta Anna: "Mūsu ceļš sākās Amatā pie Amatas upes. Pie upes, kuru Melānija Vanaga izpētījusi no vismazākās pietekas. Šo upi Melānija iepazīna noteikti tikpat labi kā sevi. Tad nu mēs arī ar lielu entuziasmu ķeramies pie šīs upes pētišanas. Kurš ko pamanīs, atklās un ko jaunu mēs uzzināsim. Mūs nebaida ne lielle brikšņi, ne gara zāle, ne neizejamas vietas."

Turpinājums 6. lpp.

Melānija Vanaga. Mana Amata

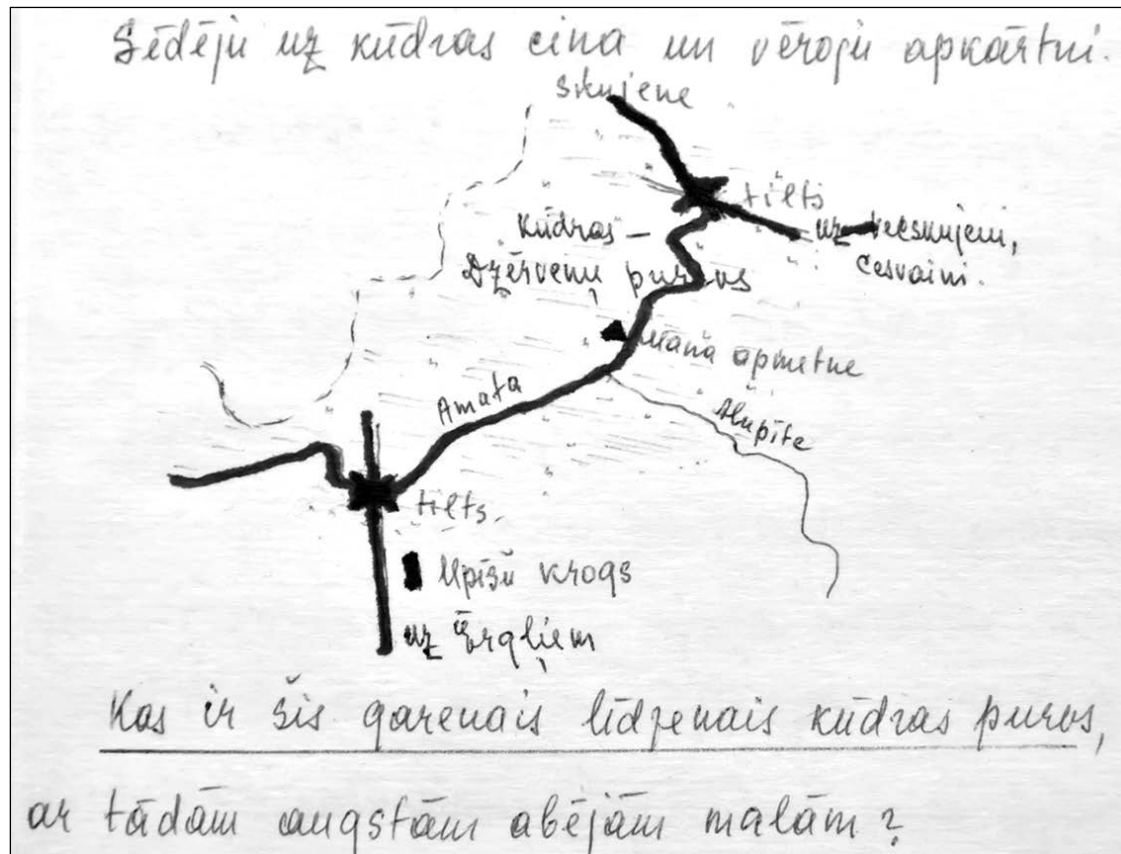
14. turpinājums. Cauri Skujenei

Melānijas Vanagas Amatas upes baseina izpētes materiālu fragmentu pirmpublicējums. Amatas iepazīšanu rakstniece sākusi 1968. gadā. Fragmentus publicēšanai sagatavoja Ingrīda Lāce.

Nakts bija labākā no visām, kādas jebkad un jebkur esmu laukā pavadījusi. Par silto un svaigi smaržīgo siena zārdi paldies skujeniešiem. Par savu zibenszeļļu savaldīšanu virs mana zārda pateicība un solījums Pērkontēvam. Es pat nedzirdēju, uz kuru pusi beidzot visa ģimene aizbrauca. Nezinu arī, vai naktī vēl lija. Mana telts no iekšpusē bija sausa, uzmodos tikai sešos. Atrāvu caurumu rīta pusē, pretī sitās saule un silta migla. To noaudusi Pērkona vienīgā meita - lauku un pļavu auglībai.

Gaiss tīrs. Smaržoja pēc salijuša siena un meža. Viegli elpot. Atjaunojās arī dvēseles spēki. Sakopu zārdi, sakārtoju mugursomu, grāvī nomazgājos un sāku jaunu Amatas dienu.

Uz Skujeni. Pa nopļauto, tīro Amatas krastu, kas vēl labu gabalu bija taisns kā ar šņori novilkts. Pļavā šķūnītis ar cauru jumtu. Pie šķūniša augsts, kupls ozols. Kreisā krastā biezu mežu noaudzis senkrasts. Tikai pirms pašas Skujenes bagarmašīna kādreiz bija beigusi savu posta

darbu, un tur atkal Amata sāk skaisti likumot. Upei tūdaļ cits izskats, cits veiklums, cita valoda, upe te ļoti likumaina, dziļi atvari, kuru gan arī apsēž meldri un grīši. Vairākos - balto ūdensrožu lapas, uz kurām miksti rasiņā migla. Ziedi vēl snauda ūdeņu dzilēs. Pārgāju tiltu. Tālāk nolēmu uz brīdi

atstāt Amatu, bet iziet cauri Skujenei, apskatīt pilskalnu un iemest vēstuli bērniem. Gandrīz ceļa malā pa labi stāvēja prāva balta māja, kurā sagāja biezs telefona vadu kūlis. Pasts. Tikai ieeja nez kāpēc apkārt no viņas puses. Pie ieejas jauna sieviete ravēja puķudobi.

- "Labrit! Vai pasts strādā?"

- "Nezinu. Ejiet uz pastu, tad uzzināsiet!"

- "Vai tad šis nav pasts?"

- "Nē, šī ir izpildkomiteja. Pasts ir kalnā."

- "Bet šis te kalns ir pilskalns?"

- "Jā! Tepat aiz kūts ejat tik augšā."

Aiz izpildkomitejas tiešām stāvēja kūts. No tās izmestā mēslu guba rotāja pašu uzeju pilskalnā... Tā bija sīka taciņa uz latviešu senvēsturi un pār to sagruvušām vācu akmens pilsdrupām... Tajās labi saglabājies pagraba stāvs. Redzama viena liela telpa, viena mazāka un divas vēl mazākas. Visas savā starpā savienotas durvīm. Mūri ap vienu metru biezi. Šī Livonijas ordeņa Skujenes pirmā pils uzcelta jau 13. gadsimta vidū, 1559. gada pavasarī to krievu cars Ivans Trešais ar savu armiju nodedzināja, un pils kopš tā laika vairs nav atjaunota. Pilskalna otrā malā vēlāk uzcelta jauna pils, kuras dzimtļaudis, kā Merķelis raksta, viņa (Merķeļa) laikā bijuši bagātākie, spēcīgākie latvieši visā Vidzemē. Tas tāpēc, ka 18. gadsimta vidū tur valdījis kaut cik saprātīgs kungs, kas savus zemniekus pārāk neniecinājis un pārāk neizsūcis. Bet pēc tā pili mantojis varmāka. Tagad šajā senlatviešu pilskalnā starp vācu veco un jaunāko pili ir sporta laukums un soli brīvdabas izrādēm. Pilskalns tīrs, sakopts. Atradu pastu, iemetu vēstuli un pa Cesvaines ceļu gāju atkal Amatai pretī. Cesvaines, arī Vecpiebalgas ceļš pa garu kalnu ved lejā uz Amatas tiltu... Stipri lejāk rīta miglā slēpjas Amata. Tiltiņš pār Amatu uz Cesvaines ceļa. Pa labi aiz tilta - Skujenes pienotava, kas uzcelta 1934. gadā: ar tvaika iekārtu, plašiem pagrabiem un veikala telpām, kursu un priekšlasījumu zāli 2. stāvā. 1936. gadā šī pienotava ražoja 121 040 kg sviesta, no

kura daudz aizgāja eksportam. Vēl ražoja biezpienu un sieru.

Amata kā ar maigu roku apskauj Skujeni no trim pusēm. Īstā Amata ar īstiem ličiem. Bet tikai līdz šejieni, līdz šim tiltam un vēl mazdrusciņ virs tā uz augšu. Tālāk atkal sākas grāvis. Senezera kūdrājs.

Aiz Skujenes tilta Amatas labo krastu nožogo teļu fermas laidari. Tie jāizbrien, to sētas jāpārkāpj, jo tās iedzītas pašā upē. Teļu liči vispār ir arī Amatas Skujenes loka pēdējie liči. Tālāk mums jau labi pazīstamā skaistā upe aizbrien atkal pa purva grāvī, sākumā vēl diezgan platu un vietām arī diezgan dziļu. Pie Skujenes teļu fermas pār Amatu Teļu laipa, pa kuru uz darbu iet Pāramatas teļu kopēji... Es laipu pāriet neriskēju, jau laikus noāvu kājas un bridu pāri pa ūdeni... Teļkopēju taka nogriezās no Amatas un ieteceja taisni āboliņa laukā, kas pieaudzis arī zilganzaļām niedrām. Tas vēja darbs - tās niedras. Vējš ar niedrām piesējis ne tikai laukus, bet arī mežājus, lai visi redz un zina, ka tuvumā ir Amata, Amatas senezeru niedrāji. Āboliņa lauku redzēju jau pa gabalu - tā sārto, vēl rasā mirdzošo gaismu - un nevarēju tam aiziet garām... Arī šis lauks ar visām kamenēm un nelūgtām niedrām ir Amata, tāpat kā vakardienas birzs ar ziliem zvaniņiem, tāpat kā pērkonnakts Skujenes siena zārdā un Pērkonkalns, kas man vēl jāatrod.

Upes nemil taisnus ceļus. Aiz Skujenes Amata pa tai ierādīto plato grāvī brien kā negribēdama, kā snauzdama, kā vietām pilnīgi aizmigusi. Pēc brīža atmosfēra, un ūdens atkal sāk tecēt. Takas grāvmalā nav, zāle līdz ceļiem. Vietām krūmi vai saules izdedzināti kūdras plankumi. Mainīgi ir Amatas ceļi. Sākās kūdras purvs, liels, garens senezers ar augstu uzliktām terasetām malām. Purvam pa vidū kā dzīvsudraba stīdžiņa dzīvību velk Amata... Skumja zeme. Drūms purvs ar retām prieditēm, kas ar sikstu dzīvības milestību tura izspūrušo galvu pret sauli. Sausākās vietās daži pazemīgi bērziņi pirksta resnumā un vilku vītoleni. Starp sarkanīgi zaļās zāles kumškiem pavid arī kāda puķe vai misiņsmilga. Purva spilva, kas pavasars uzdzeltenām vālitēm, bet rudeņos plivina baltu „zaķa līpiņu”. Rasene! Vai tiešām tā ir rasene, odu rijēja, kas varot apēst 17 odus stundā? Jā, tā ir gan rasene... Daba visur ir neatkārtājama, un man katrs noietais gabals jaunu iespaidu bagāts...

Sēdēju uz kūdras ciņa un vēroju apkārtni. Kas ir šis garensais, līdzēnais kūdras purvs ar tādām augstām abējām malām? Tas ir viens no šūpuļiem, kas izšūpoja Amatu. Viens no tiem seniemi šūpuļiem, kuros dzima pati doma par upi.

Tiltiņš pār Amatu uz Cesvaines ceļa. Krastmalā vasaras izrotāta ar madarņ un ķimeņziedu baldūnu.

Mana Amata mūsdienās

Turpinājums no 6. lpp.

Visu šo dienu esam kā pētnieki, cenšamies līdzināties Melānijai. Pētām, meklējam, pierakstām, dokumentējam, fotografējam un izbaudām dienu pie dabas. Bet vislielāko pārsteigumu man izraisa lielās dolomītu klintis un divas apburušas upes rumbiņas. Tik liels krāšņums sen nav vērots, un lepnuma sajūta vēl joprojām nav pametusi - tāda maza upe, bet radījusi dabas brīnumu.

Tik varena ir mūsu ekspedīcija! Nekur tālu nav jādodas.

Mums tikai uz dienu ir jāaizmirst viss un jādodas pa savu tēvu zemi, nemeklējot skaistumu svešumā. Viss skaistais ir tepat blakus!"

Dana: "Staiģājam gar Amatas upes krastu, jautri čalodami, viens otru balstīdami, lai neiekristu bebru alās. Gar krastu daudz sagāzušos bebru nograuztu koku, tikai paši vaininieki no mums slēpjas. Vēl dzirdam pa kādam skaļi kliezdošam putnam, kuri sasaucas un bridina par nelūgtiem viesiem. Kājas ķeras garajā zālē, bet

zinu, ka sriž vien salna ar savu ledus šķēpu caurdurs visas daiļās puķes un šo zāli, nāks rudens mākslinieks, kas visu dabu iekrāsos pelēkajos un brūnajos toņos. Tāpēc vēl jāizbauda katrs mirklis, kas mums dots vēl šai rudenī."

•

Citi Nītaures bērni savas emocijas bija izpauduši ar krāsām un otām. Zīmējumi un visu novada skolu ekspedīciju materiāli februāra beigās no Nītaures ceļos uz Zaubes bibliotēku.

Nometne “Pie Sprīdiša” neguļ ziemas miegā

Aleksandrs Kalvāns,
Sprīdišu draugu biedrības
valdes priekšsēdētājs

Sniega klēpi sagūluši egļu zaros, saliekuši zirga lokā šmaugākos bērziņus un noseguši bruģēto ceļu, kas ved no nometnes “Pie Sprīdiša” līdz Gauča ezera krastam. Līdzās vasaras nodarbību nojumei sniegā uzslēta zaļa, apaļa telts. Tās augstākajā punktā izspraukusies tērauda pīpe, kas pret debesīm veļ nesteidzīgu dūmu strūklku. Otra tāda pati augšup likumo no nometnes ugunsкура laukuma. Vairāki zēni un mei-

tenes rosās ap katlu, kurā top Drabešu internātpamatskolas jaunsargu komandas brokastis. Vienības instruktors, skolotājs Egīls Kaimiņš pavāriem izsniedz produktu devas. Ikviens rūpīgi un ar lielu atbildības sajūtu veic uzticētos pienākumus.

Ziemā nakšņot sniega ieskautā teltī šķiet romantiski, taču nebūt nav vienkārši un no jaunsargiem prasa gatavību tikt galā ar grūtībām. Gan skolotājs E. Kaimiņš, gan arī vairāki ziemas pasākuma dalībnieki Sprīdišu nometnē darbojās arī pērnajā vasarā. Te viņiem viss pazīstams un zināms. Jaunsargi prot ātri

sameklēt nokaltušu koku zarus ugunskuram. Ātri vien vasaras peldētavā tiek izcirsts prāvs āliņģis ziemas peldei. Taču iegremdēties aukstajā ūdenī spēj vienīgi vienības instruktors Egīls Kaimiņš.

Nākamajā vasarā Gauča ezerā būs vēl viena labiekārtota peldētava. Rudenī ar biedrības gādību te ražēni pastrādāja ekskavators ar 18 metru garu strēli, attīrot no dūņām un padziļinot prāvu akvatoriju. Peldētāju vajadzībai patlaban top ērtas gērbtuves. Darāmā ir daudz, arī vajadzības pēc būvmateriāliem. To nogāde no

nometnes līdz ezera krastam brīvprātīgiem palīgiem – jaunsargiem izrādās viegli un ātri paveicams uzdevums. Drabešu internātpamatskolas 8. klases jaunsargs Mārtiņš Lagušņiks palīgos pieaicina vienības biedrus Kristapu Kurpnieku un Edgaru Vīgupu. Trīs puīši ar ragavām būvmateriālus noved jaunčelāmajā objektā. Pēc tam visi iesaistās jaunsargu speciālajās mācībās.

Nometnei “Pie Sprīdiša” piemīt dīvains pievilksanas spēks. Kurš te reiz pabijis, grib atgriezties vēl un vēl. Laikam jau tāpēc arī Valmieras Viestura vidusskolas 9. klases skolēni kopā ar savu audzinātāju Inu Grāvīti vienā no janvāra sala un sniega dienām devās ziemas izklaidēs

uz sev labi pazīstamo Sprīdišu nometni. Uz Gauča ezera raiti tika attīrīts ledus laukums slidošanai un hokeja spēlei. Bet ragaviņu braucēji ieslidināja ātru un garu sniega trasi no kalna gala līdz pat ezeram. Protams, neizpalika bez kritieniem un sniega peldēm, kas pie ziemas priekiem pieder. Visiem ļoti patika arī zāļu tējas vārīšana uz ugunsкура un pusdienu desīņu cepšana. Bet sasildīties varēja pie Sprīdišu zinību namiņa kamīna uguns.

Pavasaris un vasara pienāks ātri. Un tad ar jaunu sparū Drabešu pagasta Aņeros sāksies jau 22. nometņu sezona 120 zēniem un meitenēm no Amatas novada, Vidzemes, Latvijas un plašās pasaules.

Foto no Sprīdiša ziemas nometnes arhīva

Amatas novada skolu jaunieši aizvada distanču slēpošanas sacenības Priekuļos

Ēriks Bauers

29. janvārī, neraugoties uz nelabvēlīgiem laika apstākļiem, Pasaules sniega dienā jau otro gadu mūsu novada skolu jaunieši tikās distanču slēpošanas sacenībās. Ņemot vērā skolu ieteikumu, šogad sacensību datums tika noteikts nedaudz vēlāk kā pagājušogad, lai skolas pēc skolēnu garajām ziemas brīvdienām varētu pienācīgi sagatavoties sacensībām. Sākotnēji starti tika paredzēti pie Amatas pamatskolas vecās skolas ēkās, bet, sakarā ar straujo laikapstākļu maiņu, nācās pārcelt uz Priekuļu biatlona trasi.

Sacensību dienā lietus pat nedaudz bija mitējis un dalībniekus priecēja kāds neliels saules stars, raisot jauniešos optimiskāku sajūtu pēdējo dienu drēgnajos laikapstākļos. Kā pirmās distancē devās jaunākās meitenes 500 metru slēpojumā, kuras sacentās 1.–3. klašu grupā. Šoreiz uz goda pjedestāla kāpa trīs Amatas pamatskolas meitenes – Megija Anita Markova, Linda Beāte Pimbere un Paula Baumanē, attiecīgi ieņemot 1., 2. un 3. vietu.

Jaunākajā klašu grupā puīšiem, kuri sacentās 800 m slēpojumā, ātrākais izrādījās Zaubes pārstāvis Kristofers Liepiņš, otro vietu ieņēma nītaurietis Endrijs Mariuss Ķauķītis, bet trešā vieta Dāvidam Spalviņam no Sērmūkšu pamatskolas.

Vidējā 4.–6. klašu grupā 800 metru distancē meitenēm uzvaru izcīnīja Evita Freimane (Spāres internātpamatskola), otrā vieta Irbei Grīnbergai (Amatas pamatskola), bet trešā vieta Betijai Vildīnai (Nītaures

vidusskola). Zēnu grupā 1500 metru slēpojumam uz startu stājās 18 dalībnieki, visvairāk pārstāvētā grupa pēc dalībnieku skaita, solot īpaši saspringtu cīņu par pirmajām trim vietām uz goda pjedestāla. Pirmo vietu izcīnīja Miķelis Grīnbergs no Amatas pamatskolas, otrā vieta Agrim Aivim Bētakam no Spāres internātpamatskolas, atpalikot no pirmās vietas tikai par vienu sekundi, bet trešā vieta Tomam Ričardam Krieviņam (Amatas pamatskola).

Vecākajā 7.–9. klašu grupā meitenēm starts tika dots 1500 metru garajam slēpojumam, kur pirmās divas vietas izcīnīja Amatas pamatskolas pārstāves Ērika Baumanē un Santa Eglīte, bet trešā ātrākā bija Gita Šopa (Spāres internātpamatskola).

Zēnu konkurencē 3000 metru slēpojumā 1. vietu izcīnīja Artūrs Tinuss (Amatas pamatskola), 2. vieta – Denisam Filipovam (Spāres internātpamatskola), bet 3. vieta – Matīsam Zālitim.

Arī šogad skolas savā starpā sacentās par Lielo sniega dienas kausu – dizainiski interesantu veidotu saliekamu koka kalendāru. Otro gadu pēc kārtas par “Ātrāko skolu uz slēpēm” sevi var saukt Amatas pamatskola. Otro vietu ieņēma Spāres internātpamatskola, bet trešajā vietā Nītaures vidusskola.

Paldies Amatas novada pašvaldībai, liels paldies sakāms visiem sporta skolotājiem, skolu vadītājiem, kuri atrada laiku sagatavot savu skolu jauniešus slēpošanas sacensībām. Īpašs paldies Dacei Ķipēnai un Jānim Freivaldam par palīdzību sacensību organizēšanā. Uz tikšanos nākamgad!

Zaubes florbolisti uzvar arī trešajā posmā

Ēriks Bauers

Janvāra vidū tika aizvadīts jau trešais posms florbolā, kurā piedalījās sešas komandas no Krimuldas, Līgatnes, Mores, Nītaures un Zaubes. Šogad “Amatas novada kausu” izspēlēja piecos posmos un komandas cīnās par galveno balvu braucieni uz Latvijas florbola čempionāta fināliem Arēnā Rīgā.

Turpinot uzsāktu sadarbību ar kaimiņnovadu, trešais posms tika izspēlēt Līgatnes novada sporta centrā. Pateicoties Līgat-

nes sporta centrā, Zaubē turnīrus var aizvadīt ar speciāliem florbola bortiem.

Grupu turnīrā vislabāk veicās mājniekiem “Līgatnes 1” florbolistiem, kuri izcīnīja četras uzvaras un vienu neizšķirtu. Otrā vieta Krimuldas komandai ar trim uzvarām, trešā vieta Morei, bet dalīta ceturta vieta abām Zaubes komandām. Pirmo reizi nītaurieši palika bez punktiem, ieņemot beidzamo vietu.

Turnīra rezultatīvāko spēlētāju saraksta galvgali ar 32

punktiem ir Jānis Brikmanis (Zaube-1), otrajā vietā – Mārtiņš Ervīns Brants (Zaube-1), trešais labākais punktu guvējs ir Ervīns Kārklīšs (Nītaure), ceturtais – Armands Maksimovs (Zaube-1), bet labāko piecinieku ar 12 punktiem noslēdz Miks Gabrāns no Mores.

Kopvērtējumā ar 18 punktiem lideri ir Zaubes pirmā komanda, par četriem punktiem mazāk ir Mores florbolistiem, bet uz trešo vietu ar 11 punktiem pakāpušies ligatnieši.

Pasākumi Amatas novadā martā

4. martā plkst. 18.00	lekcija "Latvijas svētvietas" Amatas novada Ģikšu bibliotēkā. Viesosies novadnieks psihoterapeits, astrologs un reiki skolotājs Jānis Ozols
5. martā plkst. 18.00	koncerts "Ak, pavasar, ak pavasar" Zaubes kultūras centrā
19. martā plkst. 15.00	Ķeipenes ansambļa "Mirkliis" koncerts "Tev" Zaubes kultūras centrā
27. martā	Lieldienu svinēšana atpūtas kompleksā "Rakši"
26., 27. martā	Lieldienu radošās darbnīcas Ceciļu dabas takas apmeklētāju centrā (Amatas novada Tūrisma informācijas centrā)
27. martā	Lieldienu pasākums Zaubes kultūras centrā
27. martā plkst. 15.00	"Lieldienu lustes Skujenē" Skujenes kultūras centrā
27. martā	Amatas teātra "Taka" skeču pēcpusdiens
28. martā plkst. 11.00	"Amatas novada Cālis 2016" Amatas kultūras centrā

28. martā plkst. 11.00 Amatas kultūras centrā

Amatas novada Cālis 2016

- Konkursā piedalās Amatas novada pirmsskolas vecuma bērni
- Konkursam jāgatavo divas dziesmas
- Pieteikties līdz 21. martam pa tālr. 28624831

Drabešu muižas Amatu mājā februārī un martā

Var pilnveidot un no jauna apgūt šādas prasmes:

- **aušana**, otrdienās plkst. 18.00 meistares Rudites Platās vadībā;
- **ādas apstrāde** trešdienās plkst. 18.00 pie Ineses Jansones;
- **keramikas darbnīca** ceturtdienās plkst. 18.00, māca podnieki Einārs un Baiba Dumpji;
- **kokles spēle** ceturtdienās plkst. 18.00, māca tautas muzikants Tālis Karlsons;
- **kokļu būves darbnīcā** var piedalīties otrdienās no plkst. 18.00;
- **filcēšana** 2. un 9. martā plkst. 18.00, māca Inese Jansone;
- **aditāju klubiņš** 16. martā plkst. 18.00 pie Viktorijas Siviņas. Par citām darbnīcām tiks ziņots atsevišķi. Informācija un pieteikšanās pa tālruni 29199870

Aicinu noskatīties Dailes teātra izrādi "Ērtas dzīvošanas mirkliši" 13. martā plkst. 15.00 Autobuss no Cēsīm. Baudīsim kopā Ē. Hānberga humoru un teātra senioru dzirkstošo spēles prieku. Informācija: Ilona Rodina 29481761

Amatas novada Sprīdišu draugu biedrība aicina pieteikties novada skolotājus un bērnu nometņu vadītājus, kuri vasarā vēlētos strādāt bērnu nometnē "Pie Sprīdiša" Drabešu pagasta "Apneros". E- pasts: kalvans101@inbox.lv; tālrunis 29254449

Nītaures pagastā
Oskars Legzdīņš

Zaubes pagastā
Mikuls Cīrulis

Sveicam Initu Plēgeri otro augstskolu beidzot! Pricājāmie par uzņēmību un neatlaidību!
Vai tiešām labākais jau pagājis? Nē! Labākais vēl priekšā... Drīz logā smiesies pavasara rīti, Kas dāvās prieka vizbulīti. Vēl laiks tev atvēlējis daudz – Teikt labus vārdus, smaidus dāvināt Un mīlestības varavīksnes krāt. Sveic vecmamma un vectēvs Sērmūkšos

Tik nevaldāmi gadi steidzas, Tē gandrīz vētras spēku gūst. Lai līdzī viņiem tikt tev veicas, Lai sirds ir moza, ceļā nepiekuš!

Vasiliju Gusevu 91 gada jubilejā sveic kaimiņi Vija un Gunārs Plēgeri

Frizētava un masiera pakalpojumi

Aicinām izmantot friziera un klasiskās masāžas pakalpojumus jaunajā frizētavā Amatas novadā Ieriķos, Lielā ielā 30, Ieriķu Sabiedriskajā centrā!
Darba laiks: katru darba dienu no plkst. 9.00 - 14.00.
Pēc plkst. 14.00 līdz 20.00 pēc iepriekšēja pieraksta.
Pieteikties pa tālr.: friziere 20259564, masiere 26351817

Amatas pagasta pārvaldes telpās Ģikšos no 18. februāra sāks darboties frizētava.
Darba laiks ceturtdienās no plkst. 9.00 - 15.30. Pieteikties pa tālr. 20259564

Pārdod trīsistabu dzīvokli Ģikšos.
Zvanīt 29440553

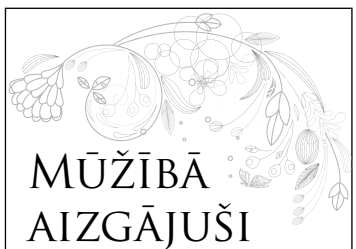
Amatas pagastā
Skaidrite Ārija Rudzīte – 87 gadi

Drabešu pagastā
Irēna Skaidrite Brunīniece – 89 gadi
Vera Veronika Eglīte – 87 gadi
Ēriks Blumbergs – 85 gadi
Gaida Kalniete – 84 gadi
Ilga Liepiņa – 82 gadi
Ojārs Gailis – 75 gadi

Nītaures pagastā
Laimonis Andrups – 80 gadi
Aina Jēkabsons – 86 gadi
Aina Rozīte – 82 gadi
Raita Lemešonoka – 70 gadi

Skujenes pagastā
Olga Bleikša – 95 gadi
Džems Feliks Buholcs – 86 gadi
Vasilij Gusevs – 91 gads
Vladislavs Logins – 87 gadi
Lidija Malnača – 80 gadi
Vasilij Rozmanis – 82 gadi
Alfrēds Ruttulis – 88 gadi
Albina Seile – 84 gadi
Hilda Štolcere – 89 gadi

Zaubes pagastā
Austra Elvīre Untiņa – 88 gadi
Velta Štrausa – 87 gadi
Pēteris Viksna – 85 gadi
Edvīns Jekovičs – 82 gadi
Andrejs Balodis – 81 gads
Maiga Freivalde – 75 gadi
Jāzeps Kuharzs – 75 gadi

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠI

Amatas pagastā
Valts Pimbers
(21.03.1937. - 28.01.2016.)

Drabešu pagastā
Marija Adaševiča
(16.07.1932. - 19.01.2016.)

Nītaures pagastā
Biruta Jaurīte Šenberga
(22.03.1931. - 14.01.2016.)

Amatas novada pašvaldības informatīvais izdevums "Amatas Avīze"
Atsauce: tālr. 28681083
E-pasts: amatasavize@gmail.com
Iznāk reizi mēnesī.
Metiens 1800 eksemplāri. Par rakstu saturu ir atbildīgi rakstu autori.
Izdevējs un izplatītājs – Amatas novada pašvaldība.
Paldies visiem, kuri palīdzēja materiālu tapšanā!

Taisi ratus ziemā un ragavas vasarā,
jeb izstādei jāgatavojas laikus!

Lai kārtīgi un savlaicīgi sagatavotos Amatas novada amatnieku un rokdarbu meistarų izstādei, izsludinām 2016. gada tēmu un tā ir "Somas un šalles"

Izstādes atklāšana paredzēta 2016. gada 3. decembrī.